

اعلامیه کمپاین 50% زنان افغانستان

تاریخ 9 عقرب 1389 (31 اکتوبر 2010)

ما همواره به صلح اندیشیده‌ایم. پایان بخشیدن به جنگ‌ها و پی‌ریزی صلح پایدار مستلزم مذاکره میان افراد عادل در یک روند شفاف و معتبر مردمی در افغانستان می‌باشد که باید با توجه دایم و مرکزی به حقوق و مشارکت زنان در تمام تصمیم‌گیری‌ها و سیاست‌گذاری‌های بزرگ صورت بگیرد. این امر جوهر و شالوده‌ی مشترک مطالبات گروه‌های مختلف زنان و مردان آگاه در این برهه از زمان است. ما زنان به این باوریم که تحقق بسترهای مناسب برای صلح پایدار در گرو مشارکت همه جانبه تمامی شهروندان کشور است و نیک‌مدانیم که بدون ریشه‌یابی دلایل تخاصم و جنگ نمی‌توان به این مهم (صلح) دست یافت. بر همه‌گان نیز آشکار است که مشارکت مساوی و کیفی زنان در مذاکرات صلح به عنوان داد خواه، میانجی و گفتگو کننده پیش شرط تحقق صلح، دستیابی به جامعه‌ای سالم انسانی، متوازن و عاری از خشونت، فقر و بی‌عدالتی است.

زنان و فعالان کمپاین 50% که از زمان انتخابات ریاست جمهوری در سال 2009 آغاز به کار کرده‌اند، در آستانه‌ی برگزاری جرگه مشورتی صلح که در تابستان 1389 برگزار شد، از دولت افغانستان، اشتراک کنندگان این جرگه، حامیان بین‌المللی دولت افغانستان و فعالان مدنی خواهان مطالبات اساسی و برحق خود در زمینه‌ی مذاکره با طالبان شدند.

در جرگه مشورتی صلح، زنان با سعی و تلاش همه جانبه توانستند به‌حیث منشی‌ها در کمیته‌ها راه‌یابند و طرح‌های جامع در قبال مسایل کشوری و حقوق بشری ابراز دارند. اما در قطعنامه‌ی نهایی، طرح‌های آنان کمتر مورد توجه قرار گرفت.

شورای عالی صلح از ماه میزان سال جاری آغاز به‌کار نموده و متشکل از نماینده‌گان انتصابی گروه‌های جهادی و طالبان می‌باشد. تشکیل و ترکیب این نهاد موازی در زمانی که ما دارای پارلمان منتخب با رای مردم هستیم همه‌گان را شگفت زده کرده است. بر پایه قانون اساسی، کشور ما دارای نهادهای لازم و کافی که می‌توانند متضمن رای و

مطالبات اکثریت جامعه باشند، است. شورای صلح در روزهای آغازین فعالیت خود اظهاراتی را عمومی ساخته است که باعث نگرانی مردم و تردید زنان در حس مسولیت شورا و تعهد به قانون اساسی و رای مردم گردیده است.

بار دیگر خود را مکلف می‌دانیم که به خاطر حفظ دست‌آوردهای این دهه و در مقام دفاع از حقوق و منافع مردم جنگ دیده و رنج کشیده صدای مردم را رسا برسانیم و مسایل و مطالبات زیر را مطرح بسازیم:

در ترکیب این شورا در غیاب منتخبین و نمایندگان امین مردم؛ بیشتر افرادی که خود باعث جنگ، ناامنی و نقض حقوق بشر در کشور ما بوده‌اند، قرار گرفته‌اند و نمی‌توانند نقش میانجی را در حل منازعات ایفا نمایند.

جای شخصیت‌های مستقل و مدافع حقوق مدنی و نمایندگان شایسته‌ی مردم به‌طور چشم‌گیری در این شورا کم‌رنگ و نمادین است.

بر طبق قانون اساسی کشور ابتکاراتی از نوع شورای صلح تنها می‌تواند نقش مشورتی را ایفا کند و نمی‌تواند به عنوان یک نهاد موازی با پارلمان کشور عمل کند.

در اولین بحث‌های این شورا مسأله‌ی امتیازدهی سیاسی، اقتصادی و «هر آنچه طالبان بخواهند» مطرح شده است. زنان و مردان وطن‌دوست افغانستان خواهان روشن شدن محتوای این «هر آنچه» اند. آنان خواهان تطبیق عدالت‌اند و عدم شفافیت این روند و امتیاز دهی بدون مذاکره مستقیم با مردم را به شدت تقبیح می‌نمایند.

آبروی از دست رفته‌ی افغانستان را در سطح بین‌المللی زنان این کشور با مشارکت سیاسی پررنگ خود احیا کردند. قوای سه‌گانه‌ی کشور وظیفه دارند که ضامن حقوق و دست‌آوردهای زنان باشند و آنرا مورد معامله قرار ندهند.

آدرس‌های تماس با کمپاین 50%

campaign50darsad@gmail.com

وبلاگ:

www.campaign50darsad.blogfa.com